

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה והתעמקות בענייני
פרשת כי תשא תשפ"ב

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"י
טלפון 02-6520002

www.rachlin.org.il

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת כי תשא תשפ"ב – שרש הערב רב

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם?

אנחנו כאן בפרשת כי תשא תשפ"ב, פרשה רצינית מאד עם הרבה סוגיות, שאפשר לעסוק בהן בלי סוף. אנחנו נתמקד במה שלבנו נמשך אליו, בעזרת ה'. בשם ה' נעשה ונצליח.

מה שמטריד אותי זה המהות של הערב רב – לא רק הערב רב, הסיפור הזה של הרשעים. ממה נפשך? אם הם רשעים והם כל כך נהנים להיות במצרים ליד סיר הבשר והשומים והאבטיחים וכל שאר תנאי השירות המעולים שהיו במצרים, בשביל מה הם יצאו? בשביל מה הם התקרבו? בשביל מה הם התגיירו? שיישארו במצרים! הכי טוב מבחינתם. מה הם רוצים?

טוב, הם לא רצו להישאר במצרים. הם רצו להתגייר. אבל הם לא רצו להתגייר לשם שמים, ולא רצו להתגייר לשמור את דרך ה' באמת.

כבר כתוב, אומר הזהר הקדוש שאת כל החטאים של עם ישראל במדבר הערב רב גרמו. 'העם' – כשכתוב 'העם' הכוונה, 'העם', זה הערב רב. ה' לא רצה, ה' יתברך וישתבח שמו לעד לא רצה שמשו רבנו יקרב את הערב רב.

הוא קרב אותם, אומר האר"י הקדוש, כי הם היו ניצוצות שלו. הוא נשמה כללית. והם קשורים לידעתו, ומשה רבנו גם כן קשור לענין של ה'ידעתו'. אז הוא חשב לתקן אותם.

כמו ששלמה המלך, שהוא גם כן גלגול של משה רבנו, רצה לתקן את הנשים הנכריות, להביא את הגאולה – משה רבנו רצה לתקן את הערב רב כדי לקרב את הגאולה או להביא את הגאולה.

גם משה רבנו ידע שהוא משה רבנו – מי יבוא אחריו ומי יעשה את התפקיד? וגם שלמה המלך ידע שהוא שלמה המלך. זה היה עניו מכל אדם, גדול הנביאים. וזה היה חכם מכל אדם, שולט בעליונים ובתחתונים. גם הוא שיער שאם הוא לא יעשה את התיקון הזה, מי יעשה את התיקון. אז שניהם דחקו את השעה.

טוב, מה הענין של העולם הזה? למה אנחנו צריכים שהנשמה הקדושה, "חלק אלוהים" – תתגלגל בתוך גוף גשמי עכור לבוא לפה להתנסות פה בכל מיני נסיונות?

הביאה של הנשמה לתוך הגוף הגשמי והעכור הזה בעולם הזה היא על מנת לתקן. אומר האר"י הקדוש: מה התיקון? לקיים תורה ומצוות ומעשים טובים ככל יכולתה, זה התיקון. אם היא תיקנה

בגלגול הראשון, טוב. אם לא, היא מתגלגלת כדי להמשיך לתקן עד שתסיים את כל התיקון. וכל זה כתוב בספר 'שער הגלגולים' למהר"ח"ו הקדוש זי"ע.

אנחנו הקטנים אומרים שהנשמה באה לפה כדי להזדכך. זאת אומרת, אלה לא נשמות חדשות, התגלגלו לפה בגלגול הראשון – קלקלו ולא תיקנו, אז מתגלגלים עוד פעם. אם זו נשמה ענקית, אז יכול להיות שמתגלגלים ניצוצות שלה ולא כל הנשמה, כל פעם ניצוצות של אותה נשמה, והם מועמדים באותם הנסיונות שנפלו בהם בגלגול הקודם – ואיפה שנפלו, עכשיו צריך לעמוד בנסיון ולתקן ולהזדכך, להזדכך.

מה יוצא לרשעים מהעולם הזה? אם העולם הזה היה נצחי, אני מבין – טוב, יעשו רשעות, 'יהנו' כמו שאומרים, מה שהם רוצים, יכבשו את העולם, יבלעו את כל העולם, זה נצחי.

אבל אם כולם יודעים שכמה אדם חי? שבעים שנה, מאה שנה והוא הולך מפה. אז הם לא חושבים מה יקרה אחרי זה? אולי יש בית דין, אולי יש עונש. ובכל אופן, כל מה שהם השיגו פה, הם יודעים שזה נגמר כי הם הולכים לקבר. בזה אין להם ספק, שהם ילכו לקבר.

אז ממה נפשך? ממה הם נהנים כל כך? עכשיו, גם הרשעים עובדים. אומרים 'הגנב, הוא לא עובד'. לא, הגנב עובד קשה, מסכן את החיים שלו, צריך לתכנן. אולי הוא עובד יותר מבן אדם רגיל שהולך לעבודה שמונה שעות וחוזר. הוא כל הזמן עובד. קשה מאד להיות גנב. קשה מאד להיות רשע.

הרשעים עובדים קשה. אין להם מנוחה. כל פעם הם רוצחים, ואז יכולים לרצוח אותם, מסתבכים. מה טוב בכל זה? לא

הגיוני, נכון? זה בכלל לא הגיוני! אבל היצר הרע, המידות הרעות מתגברות אצל הרשעים – "מצוה גוררת מצוה, ועבירה גוררת עבירה", והם כבר לא ברשותם כל כך, כמו שאומר התניא הקדוש, הם כבר בידיים של היצר.

תמיד יש בחירה, כן? יש "חוטא ומחטיא", "אין מספיקין בידו לעשות תשובה". אבל אם הוא בעצמו ירצה לעשות תשובה – הוא יכול לעשות תשובה. התשובה יכולה לתקן הכל.

לכן "מקום שבעלי תשובה עומדין צדיקים גמורים אינם עומדין". נניח, אדם עשה עבירות קשות, אכל חזיר וחילל שבת, ואני לא יודע מה, הוא עושה

תשובה מאהבה – זה הופך להיות זכויות! לא רק שזה לא זדונות, זה הופך להיות זכויות כי זה מאהבה, ולכן הוא מעלה את הכל. אז אפשר להעלות הכל.

אז אם כן, באים לעולם הזה להזדכך. אם לא מזדככים בפעם אחת, באים בגלגול, אם גם בגלגול הזה לא, אז עוד פעם ועוד פעם. ביני וביני, בין גלגול לגלגול, יש למעלה גם כן תיקונים ועונשים, שעל ידי הסבל והייסורים מצפים שהבן אדם הזה יתחיל לעשות חשבון נפש, ירצה לתקן את עצמו.

עכשיו, בן אדם נולד פה – הוא לא יודע למה הוא נולד איפה שהוא נולד, במשפחה, בשכונה, במדינה, הוא לא יודע למה הוא נראה ככה, הוא לא יודע למה יש לו את התכונות האלו. הכל מכוון מלמעלה – לתיקון שלו. הוא צריך לתקן עד שרש נשמתו. הכל הוא צריך לתקן. הוא לא יכול לברוח מזה בכלל. אם לא יתקן, הוא ימשיך להסתבך עד שיתקן, או בסוף עד שהוא ייכחד. אם בסוף הוא לא רוצה שום תיקון, מה יכול להיות? אז לא יקום

" לזה באים לעולם הזה – לעמוד בנסיונות ולהזדכך, לעלות, להעלות את דרגת הבחירה, לתקן הכל. למה באנו לפה, לקלקל עוד?! אוי ואבוי לנו. לא נחיה פה לנצח. אז למה באנו, לקלקל?! זה לפי עניות דעתי מה שצריך פה להדגיש בפרשה. "

בתחיית המתים כמו הרשעים הגדולים, שהם לא רבים, אבל הם קיימים.

הערב רב, שהם קשורים ל'דעת', בכל זאת יצאו ממצרים, בכל זאת רצו להתגייר, בכל זאת הם צמודים לעם ישראל במדבר – וכל הזמן עושים צרות, כל הזמן למרוד בה', למרוד במשה, להחטיא את ישראל. מה הסיפור שלהם?! מה יוצא להם מזה? מה התענוג הגדול?

והם מחכים להזדמנות שמשה רבנו בושש לבוא – הורגים את חור, והם תופסים את אהרן הכהן ובעצם גורמים לו על ידי כישופים והטעיות שיעשה את העגל. הוא לא עשה את העגל בכוונה, אבל יצאה תקלה כזו שאנחנו בוכים על התקלה הזו ונפרעים מעם ישראל, דבר חמור כל כך. משה רבנו בשמים מקבל את התורה, הוא בדרך להביא את לוחות הברית, ואז "קול ענות אָנְכִי שְׁמַע" – העם למטה עסוקים בעבודה זרה ושפיכות דמים וגילוי עריות.

מזה צריך ללמוד: כשיש התעלות גדולה יכולה להיות נפילה קשה, כי הסטרא אחרא לא יכול לסבול את ההתעלות, הוא רוצה להפיל. כמה שעלית למעלה – הוא רוצה לגמור את הבן אדם.

ולכן אמרו חכמים, כל פעם שהיתה הזדמנות שיבוא משיח, יצא מזה משיח שקר, יצא מזה דברים קשים מאד, צרות צרורות לעם ישראל. למה? כי היה "זה לעומת זה" – היתה עת רצון, אז הסטרא אחרא רואה את המצב ומשתדלת בכל הכח להחטיא כדי למנוע.

למשל, עכשיו אנחנו מתקרבים לפורים. זה הסיפור על פי האר"י הקדוש של פורים, שהמן הרשע ידע שתכף גאולתם של ישראל, כי מסתיימות שבעים השנה של גלות בבל ואז הם יחזרו, ומי יודע, אולי יעשו תשובה, אולי יבוא המשיח – לא טוב לו, הוא מהסטרא אחרא, הוא לא רוצה, אז הוא גרם למה שגרם. אז ככה המלחמה הזו בין הקדושה לבין הסטרא אחרא עד שיבוא משיח במהרה וה' ישחט ליצר הרע, ונגמר הסיפור.

אז מה יוצא להם לרשעים האלה? מה הם רוצים? – הם רוצים יניקה מהקדושה. הם

רוצים "אלהים אשר ילכו לפנינו". בשביל מה הם צריכים אלהים? בשביל מה הם צריכים אלהים, בשביל מה? בשביל מה הם צריכים איזה עגל לעבוד אותו? – הם רוצים, כמו מה שרצה נמרוד, למרוד בה', להשתלט על השכינה הקדושה רחמנא לצלן, שהם לא יזכו כי היא "אשת חיל עטרת בעלה", ולמשוך את הכח האלוקי לעולם הזה כדי לעשות שטויות ודברים רעים. זה הסיפור.

אומר הרמח"ל שהסטרא אחרא רוצה להחריב את העולם להחזיר את העולם לתוהו ובוהו, כי הס"מ רוצה להראות את עצמו שהוא הגדול, הוא הגבר כמו שאומרים, הוא המולך. הוא רוצה למלוך, להבדיל אין סוף הבדלות במקום אבינו שבשמים.

אז הם רוצים תענוג גדול כזה, איזה מין גילויים או משהו, כוחות מצד הסטרא אחרא. מה יוצא להם מזה? מה יצא לבלעם מזה? לא יצא לו כלום, לא העולם הזה ולא העולם הבא. אבל ככה, יש להם מין דמיון כנראה שיצא להם מזה משהו.

אז הסטרא אחרא, כדי שיהיה לה שפע היא צריכה להחטיא את הקדושה, ככה מובא. אז מה טוב יותר מאשר להחטיא בעבודה זרה, גילוי עריות, שפיכות דמים? 'נוסחה מנצחת!' ככה נחרב בית ראשון, הסתלקה שכינה, ועם ישראל הלכו לגלות. מה יצא לרשעים מזה? מה יצא להם? איזו יניקה, איזה עונג גדול, עצום? יותר טוב יצא להם אם במקום להחטיא את ישראל – יעזרו לעם ישראל, יעזרו לעם ישראל בגשמיות, יהיו מוכנים לקבל תיקון, שבע מצוות בני נח, אוהו, פלא פלאים. אז יהיה להם גם שכר לעולם הבא. ככה מה יהיה להם? אז הכל הפוך מההיגיון.

"ודרך רשעים יְעֹת", נכון? אנחנו אומרים כל יום בתפילה "ודרך רשעים יְעֹת". זה העיוות הזה, עיוות לא הגיוני. אתה רוצה להיות יהודי? תתגייר. אם אתה רוצה להיות יהודי כשר, לעבוד את ה' – למה לא? אתה יכול להתגייר. אתה לא רוצה? אתה רוצה להיות גוי כשר? תקיים שבע מצוות בני נח. למה עבודה זרה, שפיכות דמים, גילוי עריות? למה? תתגבר, וגם

אתה תהיה בין אלה שזוכים לעולם הבא, תקבל שפע, תקבל הכל.

אז יש כאן עיוות, "דרך רשעים יענת", עיוות קשה. גרמו תקלה קשה לעם ישראל ולאחרון הכהן. אהרן הכהן, "אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה" – לקחת אותנו? ראינו בפרשות הקודמות שכשמשו רבנו עזב את המחנה והלך עם יהושע, הוא אמר, 'אם יש לכם דברים, הנה אהרן וחור'. אז אמרנו שזו היתה זריעה של הנפילה של חטא העגל, כי עובדה שכשמשו רבנו חוזר הוא עושה סדר מיד, נגמר הסיפור של חטא העגל, והורגים את מי שצריך ועושים סדר – "מי לה' אָלֵי".

אבל מה, לעשות כישופים לא דורש מהם להתאמץ? בטח שכן. בלעם היה צריך לחטוא כדי שתשרה עליו רוח הטומאה. זה לא בא בקלות. להיות רשע זה מקצוע. זה דורש עבודה, הרבה. להתאמץ להיות רשע כזה? אוף. תתאמץ להיות צדיק. למה אתה מתאמץ להיות רשע?

כל זה בא מהזוהמה של הנחש הקדמוני שהטיל בחוה. ומחווה זה עבר לקין. הרוב אצל קין, מעט אצל הבל. משה רבנו, גלגול של הבל, הוא צריך לתקן את הניצוצות שקשורים גם להבל וגם של קין כי הוא נשמה כללית. הערב רב קשורים לקין, ויש להם את הזוהמה הזאת. מה זה הזוהמה הזאת? – של הנחש, למרוד, למרוד בה', לשקר, להוציא שם רע, לעשות

דברים רעים, לגרום לשני לחטוא. זה מה שהם עושים, מחטיאים את ישראל כמו שהנחש הקדמוני החטיא את חוה ואת אדם. אז זו אותה השליחות.

לכן כל כך חשוב תיקון שורש קין. גם שורש הבל יתוקן "עד כי יבא שילה", אבל גם שורש קין. כל הרשעים, הרשעים, הם משורש קין. אנחנו נזכה, אז נראה בפרשת קרח – קרח שהוא הרע שבקין, יתרו הוא הטוב שבקין. ופה יש את הערב רב האלה, שהם באו מזוהמת הנחש, קשורים לידעת. בוודאי, בחטא עץ הדעת נפגמה הדעת, התערבב הטוב עם הרע.

אז הם ממשיכים. בן אדם נולד, כמו שאני אומר, והוא מתחיל לעשות פה כל מיני בחירות וכל מיני דברים – וזה בגלל שהוא כבר פגום מקודם, הוא בא ונמשך לאותו דבר שנמשך קודם. הוא צריך להתגבר על זה, לא להמשיך לעשות את אותם החטאים. אבל היצר הרע קשה. אם בן לא זכה לתורה ומצוות, הוא לא מבין מה קורה איתו בכלל. אז הוא ממשיך את אותם הדברים, מה שהוא עשה, עד

"הכל תלוי בבחירה. וזה לא קל. מי שנולד עם רצונות לא כשרים, זה לא קל להתגבר עליהם. זו מלחמה, החיים הם מלחמה. בן אדם צריך להילחם כל הזמן."

השיטן עזר להם והראה להם את מטתו של משה פורחת באויר – גילוי מהסטרא אחרא, כדי שמה? כדי שיגידו מה? הרי כתוב "ויאמינו בה' ובמשה עבדו". כדי שנאמין בה', צריך גם להאמין במשה עבדו, משה עבדו ובה'. למה? אלה שליחים. צדיקים אמיתיים הם שליחים מהשמים, בעלי רוח הקודש, בעלי נבואה. הם שליחיו של ה' יתברך.

רואים שכשיש צדיקים אמיתיים, אז יש גילוי פנים. ה' יתברך מתגלה דרך הצדיקים. צדיק גוזר, הקדוש ברוך הוא מקיים. ה' גוזר, הצדיק מבטל. ואוו, זאת אומרת, אם רוצים להביא כפירה – צריך לפגוע באמונת חכמים. זה מה שעשה פה השיטן כשהראה להם שמשו כביכול מת. אז אם משה מת, איפה כל ההבטחות שאנחנו נעלה לארץ שה' הבטיח? אז כביכול זה לא מתקיים. אהה זה לא מתקיים? אז אם זה לא מתקיים, אז שום דבר לא מתקיים, 'אז לא צריך תורה ומצוות, לא נעשה ולא נשמע, ניקח איזה אלהים שילך לפנינו וזהו, שיראה לנו איזו דרך', אבל לא את הדרך הנכונה דווקא, הם לא רוצים להתאמץ.

עשו איזה מין משבר־דָּמָה. היום היו קוראים לזה 'פייק ניוז' שמשה רבנו מת. הוא לא מת, הוא הגיע. הוא חזר, הוא בא, הוא הביא את התורה. רק לפי החשבונות שלהם הם חשבו שכבר הגיע הזמן והוא לא הגיע. אז כבר הגיעו למסקנה. היצר, הסטרא אחרא, הראה להם את המיטה שלו כביכול, אז זה התלבש עליהם יפה.

למה אדם נמשך לרע, למה הוא לא נמשך לטוב? זו שאלה אהה? זו שאלת השאלות.

"בדרך שאדם רוצה לילך, בה מוליכין אותו". אם הוא רוצה להיות צדיק – הוא יהיה צדיק. אם הוא רוצה להיות רשע – הוא יהיה רשע. הכל תלוי בבחירה. וזה לא קל. מי שנולד עם רצונות לא כשרים, זה לא קל להתגבר עליהם. זו מלחמה, החיים הם מלחמה. בן אדם צריך להילחם כל הזמן. אז בעם ישראל היו בני לוי, שהם ידעו את המלחמה. האחרים לא ידעו את המלחמה. הם נכשלו, הלכו אחרי העגל הזה, והאמינו להשפעות האלה של הסטרא אחרא, של הערב רב. הם האמינו – אם לא, לא היו הולכים אחריהם. כן, זה נקרא 'רוחניות של הסטרא אחרא'. היא יכולה להטעות ויכולה לשכנע.

יש הרבה כפירה ודרכים של עבודה זרה, לא עלינו אפילו בדור הזה, שכן אדם יכול חלילה להימשך אחרי זה, ואלה תיאוריות יפות מאד, והכל מובנה יפה, ויאוו, איזה יופי, אתה לא צריך לשמור תורה ומצוות ושבת. לא, תבוא, תעשה כמה תרגילים, כמה נשימות, ואתה מאה אחוזי – כל מיני דרכים כאלה ואחרות שהן לא מהקדושה. והיהודי יכול להתפתות, במיוחד אם זה תינוק שנשבה, מה הוא יודע? אז אותם הנסיונות שבמדבר גם היום, כל עוד שיש רע בעולם, גם היום "עד כי יבא שילה".

הנה, רצחו את חור, מזעזע. איך רצחו את חור? מה, היום לא רוצחים? היום לא הורגים אחד את השני על כלום? מישהו אומר משהו לשני, הוא רוצח אותו על כלום, או מדינות שמתחילות מלחמה סתם אחת נגד השניה על כבוד, על כבוד מדומה, על שליטה, אני לא יודע על מה, מוכנים שימותו מלא אנשים על כלום, על שום דבר. זה אותו דבר.

שמשמים ירחמו ויאירו לו הארה, או בזכות אבות, או בזכות איזו מצוה שהוא יעשה, או בזכות תפילה של איזה צדיק, או איזה יחוד שאיזה צדיק עושה משרש נשמתו – נותנים לו איזה סיכוי להתחיל לתקן, ואם הוא תופס את זה ומתחיל לתקן – פלא פלאים. פלא פלאים! תיקון עצום לו ולכל השרש וכל הניצוצות, פלא פלאים!

אז אתם מבינים, אם כן, זה הערב רב. אלה הרשעים, הם באים לקלקל במקום לתקן, להחטיא כמו שהנחש הקדמוני החטיא. אבל בעזרת ה', אם הם יקבלו שכל – כי יש בהם גם טוב, הרשע הכי גדול יש בו גם ניצוץ של טוב, אחרת הוא לא היה יכול להתקיים, חייבים שיהיה לו איזה ניצוץ – באיזה שהוא שלב או שהניצוץ הזה יגבר והרשע הזה יחזור בתשובה, יהפוך להיות צדיק, וזה פלא פלאים! אם עשיו היה חוזר בתשובה, זה פלא פלאים. או אם הוא לא יהיה מוכן לחזור בתשובה עד הרגע האחרון, אז הניצוץ הזה יילקח ממנו והוא נכחד, אז אין לו קיום. זה הסיפור. אז כמה שהם יתגברו וירצו לנהל את העולם על פי הנחש הקדמוני ולעשות מה שבא להם – בסופו של דבר הם יכחדו. רע להם, רע לעולם, רע לכולם.

חבל! הם יכולים להיות גרי צדק, נניח אם הם מאומות העולם כמו יתרו, או לפחות להיות שומרי שבע מצוות בני נח, איזה יופי ולהיות חסידי אומות העולם, לעזור לעם ישראל. למה להמשיך לעשות את הרע, למה? לא יוצא להם כלום מזה. לא בעולם הזה לא לעולם הבא, שום דבר.

ואלה בעם ישראל שנמשכו אחרי העגל, למה הם נמשכו אחרי העגל? כי היו מעורבים טוב ורע גם, כי ברור, יש מזרע ישראל שהם ערב רב, ככה מובא. וגם אלה שהם לא ערב רב, כל אחד מעורבב טוב ורע, יש לו בחירה חופשית – יכול להימשך אחר הסטרא אחרא, יכול להימשך אחרי הקדושה.

הם הביאו כפירה כי ראו שכביכול משה רבנו מת. וואו, אם משה רבנו שעלה לשמים להביא לנו את התורה, הוא מת – זה באמת 'משבר אמונה' קוראים לזה,

הרבה יותר משתלם לעשות את הטוב, הרבה יותר, הרבה יותר. "רשעים מלאים חרטות", "צדיקים דומים לבוראם". "רשעים דומים לשאול". אתם מבינים איזה דבר זה? הכל בשביל הגאווה של האדם, שלא מוכן להתבטל בפני אבא שבשמים ולעשות מה שאבא שבשמים מצוה. זה הכל.

זה לא נורא כל כך. את המצוות אפשר לקיים, הכל אפשר לקיים. ויש עונג בקיום של המצוות, אין עונג כמו עונג שבת. אז למה לא תשמור שבת? מה קרה, תפסיד כסף, קרה משהו? יהיה לך שקט, שלווה, שמחה, שלום בית, נחת, התעלות רוחנית, מנוחה, הכל.

עד כאן להיום, רבותי.

להתחזק בעבודתו יתברך!

לחיים! לחיים! לחיים! לחיים!

מאז חטא עץ הדעת טוב ורע ועד סוף התיקון, אותם הנסיונות – או בגדול או בקטן, או בפרט או בכלל, או רק עם ישראל או גם באומות. תלוי מה על הפרק, כמו שאומרים. לזה באים לעולם הזה – לעמוד בנסיונות ולהזדכך, לעלות, להעלות את דרגת הבחירה, לתקן הכל. למה באנו לפה, לקלקל עוד? ! אוי ואבוי לנו. לא נחיה פה לנצח. אז למה באנו, לקלקל? ! זה לפי עניות דעתי מה שצריך פה להדגיש בפרשה. חטא העגל הזה, חטא עגל הזהב – הרבה אנשים מוכנים בשביל זהב לעשות הרבה חטאים. כן, צריך להיזהר.

צריכים להתפלל כולנו שלא ניפול, שכולנו נגיע לתיקון, גם ישראל גם האומות, שהרע הזה יקבל גם תיקון. מה התיקון? או שיכחד או שיתקן את עצמו, ושה' יתברך ישמח, "ישמח ה' במעשיו". כל המפעל הזה, כל העולמות, הכל בשביל שה' ישמח במעשיו. זה בידיים שלנו, אנחנו יכולים לגרום לזה שאבא שבשמים ישמח.

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

קבלת קהל בימים א-ה

בשעות הערב

רחוב יפה רוס 40, ירושלים ת"ו

לקביעת פגישה אנא צרו קשר

בטלפון 02-6520002

נא להביא תמונות פנים של כל

האנשים הקשורים בנושא היעוץ

כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א:
הקליפה, על מה בונה את
הכח שלה? על ההפחדה.
על זה שהיא תפחיד,
וכולם משתחווים.
יש אחד שלא משתחוה
היא כבר בסכנה.
מתוך "וצדיק ילבש"
www.rachlin.org.il

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס' 02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

בשבח והודיה איךסופיים לבורא עולם יתברך וישתבח שמו לעד, אנו מתכבדים להוציא לאור עולם את הספר "עמו אנכי", דרכי בחינוך המיוחד כמורה לבעלי מוגבלויות חמורות וכמדריך בריפוי בעיסוק במחלקות הפסיכיאטריות.

"עמו אנכי" הינו ספר ייחודי. הוא מתאר את מסלול חייו של כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א עוד טרם הפך לאדמו"ר.

בצעירותו סיים לימודיו בהצטיינות במסלול להכשרת מורים לבעלי מוגבלויות חמורות במכללת "דוד ילין" בירושלים ת"ו והוסמך כמורה. עבד כעשרים שנה בהוראה בחינוך המיוחד במספר בתי ספר לבעלי מוגבלויות חמורות של משרד החינוך. עבד כמדריך שיקומי בריפוי בעיסוק, במוסיקה ובאמנות בארבעה בתי חולים פסיכיאטריים ובמסגרות טיפוליות ושיקומיות נוספות.

למען זיכוי הרבים וכמענה לפונים אליו בשאלות בתחומי הטיפול, משתף האדמו"ר שליט"א את הקוראים בחוויותיו, בניסיונו ובתובנותיו מאותן השנים.

"עמו אנכי" הינו ספר מרתק העוסק במגוון סוגיות מקצועיות, ספר הדרכה עיונית ומעשית, גדוש בתובנות ובעצות שימושיות, ופותח שער עצום לכל המתעניין במקצועות הטיפול הנפשי, השיקומי, הרגשי והחינוכי לכל סוגי האוכלוסיות, ולבעלי מוגבלויות נפשיות, שכליות ותפקודיות חמורות בפרט.

"עמו אנכי" הוא האני מאמין המקצועי והערכי של כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א. נכתב בשפה בהירה, ישירה ומובנת לכל, שפה החודרת ללב כי הדברים יצאו מן הלב, לב אוהב אדם באשר הוא.

הספר בולט בתחומו, וודאי ישמש מגדלור ואבן דרך משמעותית בבנייתם המקצועית והאישית של מורי החינוך המיוחד ושל כלל המטפלים ובגישתם הרגשית והנפשית למטופלים.

ספר חובה לכל אדם העוסק בטיפול, בחינוך ובשיקום.

"עמו אנכי" הוא ספר לכל אוהב אדם החפץ לעזור לזולתו.

"עמו אנכי" מלשון הפסוק "עמו אנכי בצרה" יאיר לכם תמיד!

כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א עוסק בדרכי תיקון האדם על פי דרכו הרוחנית "דרך עץ החיים". זה כבר כארבעים שנה שהאדמו"ר שליט"א מקבל קהל ליעוץ רוחני בכל תחומי החיים. האדמו"ר מפורסם ביכולתו לקרוא פנים של בני אדם ולגלות את צפונותיהם.

ציור הכריכה מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א.

הספר ניתן להורדה חינם באתר www.rachlin.org.il

**בשעה טובה ומוצלחת הגיעו הספרים מהדפוס!
נשמח מאד לשלוח לכם ספר הביתה ללא כל עלות.
אנא צרו קשר בטלפון 02-6520002.**

עמו אנכי

דרכי בחינוך המיוחד
כמורה לבעלי מוגבלויות חמורות
וכמדריך בריפוי בעיסוק במחלקות פסיכיאטריות

כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א